

Тщільсь

Газета виходить
з травня 1931 р.

СІЧЕНЬ
2015 року

№№ 1-2
(2873–2874)

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОГО ЗАКЛАДУ «ДНІПРОПЕТРОВСЬКА МЕДИЧНА АКАДЕМІЯ
МІНІСТЕРСТВА ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ»

Міністр охорони здоров'я на Дніпропетровщині

У Дніпропетровську з візитом побував міністр охорони здоров'я України Олександр Квіташвілі. Медичній громадськості він презентував нову концепцію медичної реформи, наголосивши на необхідності такого реформування, щоб не перекреслити позитивні моменти, які надбала Дніпропетровщина під час участі у попередньому пілотному проекті.

На зустрічі з міністром в обласній адміністрації представники нашої академії висловили свої дум-

ки щодо вдосконалення медичної допомоги населенню, поліпшення становища медицини в країні. Зокрема, ректор академії Г. В. Дзяк наголосив на необхідності готувати військових лікарів: така вимога сьогодення. Підкреслив також не забувати про потреби сільської медицини.

Міністр відвідав обласну клінічну лікарню ім. Мечникова, де лікують значний контингент учасників АТО, і військовий шпиталь.

Виділив також час для зустрічі із студентами медакадемії. Майбутніх лікарів цікавили питання роз-

поділу випускників, надання стипендій тощо.

Громадськість Дніпропетровщини бажає новому міністрові, щоб його ентузіазм знаходив успіш-

не втілення прогресивних кроків у медичній галузі.

На знімках:
епізоди відвідин міністром нашої академії.
Фото Віктора СУЛАЄВА

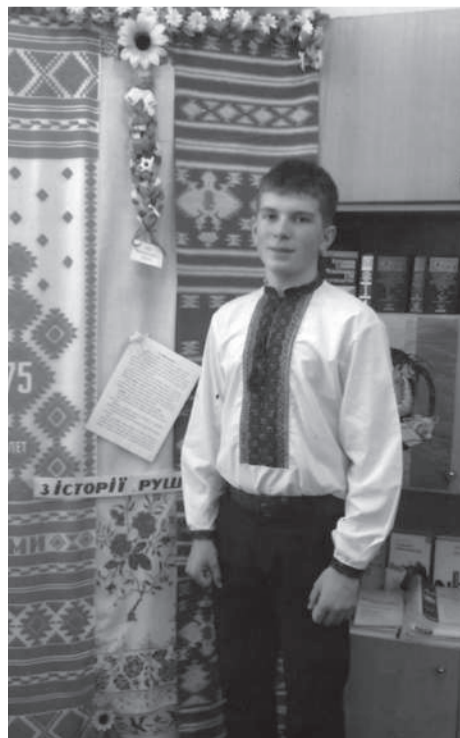

Співуча й красива живи, Україно!

Українська пісня... Вона є величезним живим мистецьким скарбом українського народу. Адже народні пісні для України – все: і подія, і історія, слава і сила нації, любов до Вітчизни, джерело життя. Вона жива і мелодійна, сповнена чарівних барв, мудрості, душевності. Пісня викликає в душі кожного найтонші почуття, що підносять її до вершини людської гідності, людяності, творчості. Вона ніколи, як і хліб наш насущний, не вийде з моди сущого життя, вона є тим місточком із минулості до сучасності, що єднає покоління, щоб ланцюг духовності не переривався.

Чому мене цікавить ця тема?

Любов до пісні мені прищеплювали ще з дитинства, у родинному ко-

лі, а вже навчаючись у школі у моєму рідному селі, що на Рівненщині, я глибше збагнув її валику вагу в житті українського народу і, зокрема, у житті моїх односельчан, співучих і талановитих колективів в краю.

У школі я брав активну участь у пісенних конкурсах, оглядах районної художньої самодіяльності, фестива-

лях, неодноразово посідав призові місця.

Мені завжди хотілося десь розповісти про свій чудовий пісенний край та його талановитих піснярів. На щастя я став студентом ДМА і ось на заняттях з української мови (викладач Л. С. Пегушина) у мене з'явилася така нагода. Я обрав тему реферату «Пісня як засіб збереження культурної самобутності жителів села Біле».

У рефераті перш за все я коротко розкрив історію села Біле з минулості і до сучасного етапу. Розповів про аматорські колективи «Васильки» і «Біленські бабусі» (з ілюстративним матеріалом), їхню участь у фести-

вах, конкурсах, етнографічній роботі.

У групі проводився конкурс на краще виконання української народної пісні. Я почав готуватися: розширив пісенну тематику, працюючи в кабінеті україномовознавства. Мене зацікавили матеріали енциклопедії «Ми – українці» та інші видання пісенників. Дібрав цілу низку українських народних пісень із заголовками на «Ой» (більшість я вже знав, одні поновив у пам'яті, інші відкрив для себе і вивчив). І ось як шанувальник національних традицій, щоб це було по-святковому, я в українській сорочці-вишиванці виконував на конкурсі народні пісні. Конкуренція була серйозна, адже ко-

жен з групи хотів перемагати.

Я вважаю, що саме так я продовжив пісенну історію свого краю, адже виконував і польські пісні. А матеріалом реферату я поповнив рубрику навчального кабінету україномовознавства «Українська пісня на карті України».

Ось так я розповів Дніпропетровську про фольклор рідного краю і пишаюсь цим. Радив би всім студентам розповідати про культурне і мистецьке життя свого міста чи селища, про їхні захоплення та про все те, що цікаво дізнатися кожному і що має пізнавально-виховне значення.

Юрій М'ЯЛИК,
студент 1 курсу
І-го медичного факультету

Взірець безкорисливого служіння медицині

11 грудня 2014 року на кафедрі гуманітарних наук відбулась студентська науково-практична конференція «Лешко-Попелівські студії» з темою «Молодіжний волонтерський рух: актуальні проблеми, досвід, перспективи розвитку», присвячена 90-річчю кафедри. Традиційно студенти вшанували пам'ять народного лікаря Івана Васильовича Лешко-Попеля.

Зроблено доповіді: «Шануючи пам'ять минулого: про життя лікаря-гуманіста і громадського діяча І.В. Лешко-Попеля» і «Народний лікар і друг знедолених І.В. Лешко-Попель». Також розгляда-

на Васильовича, яка про-славила його як відданого професіонала, гуманіста і благодійника та забезпечила любов і повагу великої кількості мешканців Катеринослава, котрі відчували його щире доброту та милосердя.

Коли медична спільнота Катеринослава вирішила ввести у місті безкоштовні нічні чергування лікарів, Іван Васильович став одним з перших, хто добровільно відреагував на таку необхідність. Окрім цього, двічі на тиждень молодий лікар проводив безкоштовні операції, бо розумів життєву необхідність якісного медичного обслуговування для бідних і знедолених. Через свою відданість справі, доброту та справедливість Івана Васильовича називали «другом бідних», «народним лікарем». Одного разу до нього звернулася жінка, яка не мала жодних проблем зі здоров'ям, але не мала можливості купити корову, щоб прогодувати своїх дітей. Вислухавши її, лікар дав їй потрібну суму. Він не обмежувався лікуванням лише фізичних проявів хвороби, але й психологічно та морально підтримував хворого, полегшуючи його страждання. В іншому відомому випадку лікар-гуманіст придбав власним коштом ванну для тяжкохворої жінки, для якої щоденний прийом ванни був основною частиною лікування. Іван Васильович постійно відвідував і підтримував своїх па-

цієнтів. З власної ініціативи він відвідував хворих по декілька разів на день, а інколи і проводив біля їхнього ліжка цілу ніч.

Щодня від сьомої ранку і до дванадцятої ночі він відвідував пацієнтів, не зважаючи на неймовірну втому. Отримані гроші за лікування заможних пацієнтів Іван Васильович спрямовував на допомогу бідним.

На початку грудня 1903 року лікар раптово захворів, інфікувавшись від одного із своїх пацієнтів. 13 грудня 1903 року у віці 43 років І.В. Лешко-Попель помер від зараження крові. Про значний авторитет, повагу і любов людей до відомого лікаря свідчить той факт, що проститися з ним прийшла величезна кількість людей, яких не міг стримати навіть наряд поліції, що контролював громадську безпеку. На одному із заводів міста тисячі робітників не пішли на обідню перерву, а провели цей час зі священником, молячись за того, хто присвятив своє життя допомо-

ти таку народну любов і повагу, як Іван Васильович, який був працелюбним і розумів відповідальну місію лікаря. В газеті «Придні-

провський край» так описали скорботу за видатним лікарем: «Катеринослав ще ніколи не бачив такого натовпу людей, об'єднаних щирим і глибоким почуттям смутку. Він помер, як солдат на своєму посту, жертвуючи собою... загинула людина, справжній лікар, щирий друг хворих».

Катерина БОВСУНОВСЬКА, студентка 2 курсу ІІ-го медичного факультету

Дніпропетровщина знала чимало видатних і талановитих лікарів, але жоден з них не зміг завоюва-

ти провський край» так описали скорботу за видатним лікарем: «Катеринослав ще ніколи не бачив такого натовпу людей, об'єднаних щирим і глибоким почуттям смутку. Він помер, як солдат на своєму посту, жертвуючи собою... загинула людина, справжній лікар, щирий друг хворих».

Відкриття меморіальної аудиторії ім. І. В. Лешко-Попеля передувала велика підготовча робота – наповнення її матеріалами про життя і діяльність Івана Васильовича, оформлення інтер'єру, ремонт аудиторії та коридору, де вона розташована. Величезне спасибі всім тим, хто причетний до цієї доброї і благородної справи!

Колектив кафедри гуманітарних наук висловлює подяку проректору з АГЧ В. В. Самку та будівельникам, що здійснювали ремонтні роботи: О. В. Недвизі, В. В. Єременко, С. І. Пономарьовій, А. М. Сурновій, В. О. Херсонцю, Є. Г. Колгину, які вклали частинку своєї душі, за працюватість і майстерність, уважне і чуйне ставлення до побажань і прохань кафедри, сумлінність, акуратність і якість, слухні і компетентні поради.

лись такі важливі теми, як «Еволюція світового волонтерського руху», «Історія волонтерського руху в Україні», «Роль благодійництва та меценатства у формуванні системи охорони здоров'я на Катеринославщині (серед XIX – поч. XX ст.)», «Правові засади та державна підтримка розвитку волонтерських рухів», «Проблеми та перспективи організації та популяризації студентського волонтерства та можливості їх реалізації»

виконував свої професійні і громадські обов'язки. Того ж року в місті відкрилося місцеве відділення Петербурзької лікарської спільноти взаємодопомоги, до якого І.В. Лешко-Попель постійно обирався як один з трьох суддів честі. Варто зазначити, що для обрання на цю посаду потрібно було заручитися підтримкою не менше 2/3 голосів членів загальних зборів. З цього моменту почалася професійна лікарська кар'єра Іва-

Лікар з цигаркою? Ні!

нерідко пояснюється споживачке ставлення до лікування, коли мета діяльності – високий зарібок, а не висока кваліфікація, сумлінна праця і безперервний саморозвиток. Природно, людині тяжко визнати, що її психіка «загрималася» у дитячому, інфантильному стані, а рівень внутрішньої культури невисокий. Простіше пояснити собі і оточуючим: лікар – теж людина, не свята, має право палити. Головне, щоб спеціаліст був хорошим... І ніщо не переконає: ні жовтизна зубів курця, ні сморідне дихання, ні втрата коштів, ні перспектива почути про своє невиліковне захворювання, ні низький його авторитет і відсутність уваги в очах майбутніх пацієнтів... Чи знає майбутній лікар про шкідливість паління? Більше, ніж хто! Чому ж тоді не цінується здоров'я? Очевидно тому, що воно дано природою в дарунок. Його не довелось заробляти чи створювати тяжкою працею. І поки моральні якості особистості такі слабкі, інфантильне «хочу» буде перевищувати моральне «не можна», естетичне «негарно» і інтелектуальне «шкідливо».

Не секрет, що освіта – це складний процес з тяжкими повсякденними навантаженнями, необхідністю адаптуватися до умов і вимог, які швидко змінюються. Не у всіх студентів вистачає для цього нервово-психічних ресурсів. Такі студенти відчувають

постійний душевний дискомфорт. Більше за інших піддаються невротизації. Цигарка для них – маленька «кишенькова радість». Хто із студентів має шанс встояти перед нікотиновою залежністю? Звичайно, психічно зрілі, здорові особистості, з цілеспрямованими характеристиками і психічною стійкістю. Їхні моральні принципи: повинен – зроблю, не можна – не буду. Ті, хто усвідомлює, що лікар – це громадський і особистий статус, а лікування – це, насамперед, культурно-психологічний вплив на пацієнтів. Тому і вимоги до поведінки лікаря особливі. Лікар визначається не кількістю набутих знань, а це, перш за все, – Людина, яку поважають оточуючі. Пам'ять та інтелект потрібні для навчання, а культура – для роботи і життя. Лікар – це зразок і пропагандист здоров'я, еталон для пацієнтів. Хто не піклується про себе, не буде широко піклуватися про інших. Лікувати і... палити – лицемірство!

Проте, є й гарні новини для тих, хто має відносно нетривалий стаж паління. Добровільна відмова від паління сприятливо впливає на соматичне здоров'я і психічне благополуччя.

Уже через 8 годин після останньої викуреної сигарети вміст кисню в крові прагне до нормального показника;

– через 2 доби підсилиться здатність відчувати смаки і запахи;

– через тиждень поліпшиться колір обличчя, зникне неприємний запах від дихання, від шкіри і волосся;

– через місяць стане легше дихати, не турбуватиме кашель, зникне головний біль, підвищиться працездатність;

– через півроку Ви відчуєте прилив сил, захочеться додаткових фізичних навантажень;

– через 1 рік ризик розвитку коронарної хвороби скоротиться наполовину у порівнянні із курцями;

– через 5 років різко знизиться вірогідність померти від раку легень у порівнянні з тими, хто продовжує палити.

Тож хай відмова від паління стане для Вас, шановний майбутній лікарю, щевним дуже важливим етапом на шляху до самоутвердження, подорослішання і усвідомленого рішення жити повноцінним життям без залежностей, саморуйнування і сумнівного задоволення від того, що згубне. Чи не це значення ми надаємо такому бажаному відчуттю свободи? Тільки той, хто відчув справжню свободу, погодиться, що паління – це ознака рабства і загроза для життя!

Сергію ЛЕОНОВ, доцент кафедри психіатрії, загальної та медичної психології;

Юлія ТЕРЕЩЕНКО, асистент

Найпродуктивніший час для роботи

Перші години після пробудження – найбільш продуктивні для роботи, а чимало хто витрачає їх на перевірку пошти, соціальних мереж, а також розпивання кави і чаю, стверджує Ден Аріелі із Університету Дьюка.

Вчений в галузі поведінкового аналізу повідомив, що найчастіше усі люди в перші дві години після пробудження не займаються роботою, а лише настроюються на робочий лад, переглядаючи стрічки соціальних мереж, розпиваючи каву і спілкуючись із співробітниками. Однак це не найпродуктивніший підхід, переконаний дослідник.

За його словами, у нас є дуже короткий період за

день – приблизно перші дві години після пробудження, коли наші когнітивні здібності знаходяться на піку своїх можливостей.. За цей

Це цікаво

час можна виконати більше роботи і зробити це ефективніше, але він частіше витрачається на сторонні чи менш важливі справи.

Якби люди перебували свої робочі дні так, щоб виконувати найскладніші завдання з самого ранку, то змогли б досягти більш високих успіхів, переконаний вчений. Можливо, інформація про це допоможе комусь наслідувати пораду і поліпшити свої результати на роботі.

Маски для волосся

Маска для блиску волосся. Змішайте 5 ст. ложок лимонного соку і 2 ст. ложки меду. Нанесіть суміш на сухе волосся на 10 хв. Таку маску слід використовувати декілька разів протягом тижня.

Маска для волосся, що січеться. Змішайте 1 ст. ложку меду, 1 ст. ложку яблучного оцету, 2 ст. ложки оливкової або олії із зародків пшениці. Маску втирайте, масажуючи, у вологе волосся. Волос-

Люстерко

ся накрийте поліетиленом на 20-30 хв., суміш змийте м'яким шампунем і ретельно ополісність.

15 (28) вересня
1916 р.

(Поч. у №31-32 від 20 грудня 2013 р., у № 3-4 від 4 березня 2014 р., у №5-6 від 15 квітня 2014 р., у №9-10 від 12 червня 2014 р., у №15-16 від 10 жовтня 2014 р., у №17-18 від 12 листопада 2014 р.)

«Студентська весна!» Вже багато десятиріч цей міжвузівський фестиваль прикрашає студентське життя нашої молоді, є важливою ланкою в естетичному вихованні, формуванні майбутнього спеціаліста.

Дніпропетровський медичний у 80-ті гідно представляє своїх самодіяльних митців. Серед молоді інституту понад 1000 осіб – активні учасники художньої самодіяльності. Керівництво інституту на чолі з ректором, професором Л. В. Новицькою-Усенко тримає руку на пульсі, приділяючи значну увагу цим питанням. Ніколи не зачиняються двері студентського клубу ДМІ. Добру перспективу для розвитку художньої самодіяльності має створення кабінету естетичного виховання, виділення допоміжних приміщень для репетицій, призначення проректором з естетичного виховання добре знаючого цей розділ роботи професора С. Н. Дичка. Багато уваги пошуку та утвердженню нових талантів приділяють секретар комітету комсомолу Ю. К. Болбот, голови профкомів студентів та співробітників О. І. Андрієнко та О. З. Бразаук, заступники деканів факультетів – педагогічного Г. А. Клопоцький, І лікувального І. В. Юрченко, викладачі-наставники О. Божко, І. М. Кутузов, Г. М. Кременчуцький, М. І. Хворостенко та інші.

Велику організаційну роботу з естетичного виховання молоді проводить студентський клуб ДМІ. Це порівняно молодий структурний підрозділ інституту, він існує з 1986 року. В приміщенні навчального корпусу №2 було виділено декілька кімнат для занять інститутських колективів художньої самодіяльності. Відразу ж було проведено ремонт – із чотирьох кімнат зробили танцювальний зал, який є одним із кращих серед вузів міста, в інших розмістили меблі, музичні інструменти. «Кожного вечора, йдучи повз корпус №2, можна почути звуки музики, – розповідає художній керівник студентського клубу С.П. Кацавцева, – це проводять заняття естрадний, камерний оркестри, ансамбль «Ранок», а в залі – репетиції народного ансамблю «Дніпровські зорі», ансамблю бального танцю «Каскад». На жаль, ще не всі самодіяльні колективи мають місце для занять. Так, народна хорової капела, як і раніше, проводить репетиції в морфокорпусі, а СТЕМ, агітбригада орендують приміщення інших колективів».

Директор студентського клубу В. М. Виноградов розповідає, що в клубі, окрім аматорів художньої самодіяльності, працює дискотека «Галактика» при гуртожитку №5, клуб шанувальників народної музики при ансамблі «Ранок».

Багато уваги студентський клуб приділяє відпочинку студентів. Двічі на тиждень проходять танцювальні і тематичні вечори в дискотеці «Галактика», вечори відпочинку, інститутські вечори, присвячені знаменним подіям. Пікається клуб про спортивно-оздоровчий табір «Здоров'я», підшефний піонерський табір «Здравушка». Тут вагітку активно працює інститутська агітбригада, яка докладає багато зусиль для того, щоб відпочинок студентів та співробітників був цікавим і насиченим.

У хоровій капелі, фольклорній групі «Ранок», камерному оркестрі, танцювальному ан-

самблі «Дніпровські зорі», ансамблі бальних танців «Каскад» та інших колективах юнаки і дівчата розвивають свої природні здібності до співу, танцю, художнього слова. Ці колективи добре відомі не лише в інституті, а й далеко за його межами.

Народна хорова капела! Мистецтво цього наймасовішого колективу користується особливою популярністю. 1985 рік для неї став ювілейним – 35 років існування. П'ятнадцять з них хор з гідністю несе звання народного. До складу капели входять і студенти, і викладачі вузу.

Репертуар і майстерність співочого колективу помітно покращились, коли його очолив досвідчений хормейстер Йосип Ілліч Недзевський. Шанувальники хорового співу мали змогу гідно оцінити його вміння та професійний хист. Йосип Недзевський працює з капелою вже десять років. За цей період колектив тричі підтвердив звання народного: у 1979, 1984 і 1988 роках. Останній звітний концерт 1988 року завершував-

його рух!». З теплою відгукується про камерний оркестр його учасниця О. Нечипоренко, розповідаючи про те, як приємно чути внапруженого навчання півли Баха, Бетховена, Моцарта, Дворжака, Массне, Генделя, Шуберта. На кожній репетиції дізнаєшся про щось нове, досі невідоме. А ще характерна особливість нашого оркестру – граємо без диригента. Так вчив нас Євген Сергійович.

У складі колективу 20 музикантів. Специфіка його існування така, що склад колективу багато разів мінявся. Закінчивши інститут, учасники виїжджали на місця призначення, а до оркестру приходили інші, але незмінною була атмосфера високої музичної творчості, духовного збагачення. Любов до музики, розуміння того, що музика повинна виховувати людину, формувати її погляди, згуртовує колектив. Неодноразово він заслужував високих оцінок на оглядах та конкурсах. Великою перемогою оркестр вважає диплом І ступеня республікан-

ня. За високу виконавську майстерність хореографічний ансамбль був нагороджений Кубком товариства дружби «Італія-СРСР», який зберігається в народному музеї історії медалакемії, пам'ятними призами.

У 1982 році «Дніпровські зорі» були удостоєні високого звання народного колективу. Це і велика честь, і великі надії.

У 1984 році хореографічний ансамбль стає лауреатом обласної комсомольської премії імені Г. І. Петровського в галузі мистецтва. Ці кошти колектив передавав у фонд ХП Всесвітнього фестивалю молоді і студентів в Москві, до виступу на якому готується спеціальна програма.

У 1988 році колектив з концертною програмою побував у Зоряному містечку. Незабутні враження від зустрічі з комонатами солісти ансамблю запам'ятають назавжди.

1989 рік. Професійна майстерність ансамблю постійно зростає. Шановані і знані на «рівні професіоналів» колектив «Дніпровських зорь» був

Будинок Дніпропетровського державного медичного університету. Le lycée classique pour hommes. (Катеринівськ).

Сам Варра розповідає: «Ансамбль був організований і почав стабільно виступати в 1955 році. З того часу він взяв участь більш ніж у тисячі концертах на виробництві, у колгоспах і радгоспах області, на агітмайданчиках, в мікрорайонах, школах і лікарнях. І всюди ми намагалися виявити все багатство народного танцю».

Андрес Варра завжди вважає, що головне багатство ансамблю – це люди. Він навчав своїх вихованців не тільки танцювати, але й бачити в звичайному незвичайне, навчав дружбі та працелюбності.

ярніших самодіяльних колективів у Дніпропетровську.

9 травня 2014 року на сцені театру опери та балету відбувся звітний концерт танцювального колективу з нагоди 45-річчя його заснування. На еcranі сцени – великий портрет Андреса Варри, його учнів – керівників ансамблю, продовжувачів його багатородною справи.

Фольклорний ансамбль «Ранок»!

Жоден концерт художньої самодіяльності не проходить без його виступу. Про історію створення колективу, його творчі пошуки і здобутки ми вже писали у попередніх статтях. У десятиріччя 80-х ансамбль продовжує об'єднувати студентів усіх курсів, захоплюючи народною музикою. Керівник «Ранку»

асистент кафедри патологічної анатомії Олександр Вадимович Маковецький розповідає: «Колектив існує вже понад 12 років. Декілька місяців тому, у 1987 році, на його базі створено клуб шанувальників українського фольклору. У затишній, оформленій самими студентами кімнаті в студентському клубі ДМІ, що на проспекті К.Маркса, збираються ветерани війни та працюють студентська молодь, співробітники, всі ті, кого цікавить багатство української музики і пісення. Цікавим напрямом роботи колективу є те, що учасники ансамблю не тільки грають і співають, але й займаються виготовленням, ремонтом і відновленням українських народних інструментів. Зі сцени звучать такі забути інструменти, як гудок, дводецька, теленка.

Творче кредо нашої групи – шліфування виконавської майстерності до професійного рівня. Зараз до «Ранку» прийшло талановите, творче поповнення першокурсників. А коли молоді і ініціативні, творчі і талановиті люди починають працювати з фольклором, то можна чекати від них нових і цікавих знахідок. Це вже зараз підтверджується численними експериментами в обробці музичного фольклору України в стилях кантрі, фольк-року і фольк-джазу.

Нещодавно відбулася зустріч «Ранку» зі старшокласниками підшефної СШ № 100. Фольклорний колектив виконав літературно-музичну композицію «Чумацькі radoші», інструментальні п'єси українських композиторів, народні мелодії, жартівливі пісні. Жваво йшло обговорення прослуханої музики. Такі цікаві зустрічі знайомлять молоді з фольклорною спадщиною українського народу».

У 1983 році в інституті створено ансамбль бального танцю – «Каскад». З перших виступів він встиг завоювати популярність серед студентів і викладачів нашого вузу. Керують ансамблем нещодавні наші випускники Олена і Костянтин Чебанови. Їхній ентузіазм, захопленість, працелюбність роблять репертуар і постановку композицій оригінальними, святковими, завжди бажаними.

Добігає кінця десятиріччя 80-х. Але як ще багато важливого і цікавого, що відбувалося у ті інтенсивні і насичені роки, залишилося неохопленим рамками цієї розповіді...

Ларуса АКСЕНИЧ,
співробітник народного
музею
історії ДМА імені І. І.
Крижанівської

80-і роки ХХ століття

(частина 6)

ся «Одою про медицину» на музику Й. І. Недзевського. Це було яскраве і вражаюче видовище, бо капелі притаманні висока пісенна культура, чистота звучання, глибоке проникнення в емоційну суть творів.

Людина обдарована, талановита, яскрава, Йосип Недзевський увесь свій вільний час віддає улюбленій справі. В інтерв'ю «Відмінники навчання» він з захопленням розповідає: «Життя хорової капели є надзвичайно насиченим. Ми здобули перше місце на традиційному фестивалі «Студентська весна». Тричі капелу було записано на обласному телебаченні, дві передачі транслювалися на всю Україну. Успішно пройдено перший тур Всесоюзного огляду самодіяльної творчості, присвяченого 40-річчю Перемоги. Незабутньою стала і поїздка великої групи хору (85 осіб) до древнього Львова. Концерти в стінах Львівського медичного інституту мали величезний успіх. Наш колектив інтенсивно шукає новий репертуар, удосконалює свою майстерність, поповнюється новачками».

За традицією організаторську роботу в капелі виконує викладач-куратор. Протягом багатьох років ці обов'язки виконував професор Ю. А. Кузьмичов, пізніше куратором хорової капели став А. Суходольський. Багато сил віддають роботі учасники капели Н. Абрамчук, М. Дон, В. Христьян, О. Лаптев. Кістяк капели складають самовиддани, закохані в пісенну творчість студенти В. Старонок, Б. Староста, Г. Прокопенко, С. Співаков, І. Образцов, О. Мальцева та інші.

Особливе місце серед інститутських самодіяльних колективів посідає камерний оркестр. Вже більше 20 років з дня його заснування у 1963р. ним керує глибоко обдарована людина – професор Євгеній Сергійович Медведєв. У свій час він закінчив консерваторію і Московський медичний інститут. Пройшов грізними фронтовими шляхами Великої Вітчизняної війни. З 1958 по 1974 роки завідував кафедрою факультетської терапії нашого інституту. Талановита людина як вчений, лікар і як скрипаль. Професор об'єднав навколо себе молоді, яка прагне до високого музичного мистецтва.

Куратор камерного оркестру В. Ігін писав: «Коли спостерігаєш за Євгеном Сергійовичем під час репетицій чи концерту, забуваєш про його похилий вік. Стільки вогню, темпераменту, енергії містить кожний

ського туру Всесоюзного фестивалю самодіяльної художньої творчості. Дніпропетровськ, Київ, Москва, Волгоград – далеко не вся географія виступів славетного колективу.

О. Антонова – староста камерного оркестру – у 1987 році писала, що після професора Є. С. Медведєва естафету керівництва оркестром прийняв відомий соліст оркестру театру опери та балету, заслужений артист УРСР Г. Б. Логвін. Численні концерти, виступи по радіо і телебаченню викликають глибокий інтерес до камерного з боку його шанувальників.

Танцювальний ансамбль «Дніпровські зорі» – славетна сторінка історії Дніпропетровського медичного! Танцювальне мистецтво називають мовою, зрозумілою усім, тим більше, коли йдеться про «Дніпровські зорі». В цьому самодіяльному, відомому далеко за межами республіки колективі танцює майже 120 осіб, об'єднаних спільною любов'ю до ритму, музики, вихору рухів. На його виступах не буває кінця оплескам і вигукам «Браво!», бо вони професійно відтворюють танці народів світу. У скарбниці колективу 30 номерів. Це хореографічні композиції «Ми з України», «Революцією народжена», «Козачок», іскрометний український «Гопак», молдавський танець «Лянок», корякський – «Чайки», танці народів світу – «Сиртаки», «Віва Куба», «Латиноамериканська сюїта» та багато інших.

Жоден концерт обласного або районного значення не проходить без участі колективу. Танцюристи виїжджали з гастролями до Молдавії, Закарпаття, на БАМ, Сахаїн, демонстрували своє мистецтво в республіках Прибалтики, а нещодавно радо зустрічали посланців з України в столиці сонячного Узбекистану на святкуванні 2000-річного ювілею Ташкента. Їх майстерності аплодували в Польщі, Болгарії та Італії, високу оцінку колективу дала газета «Уніта».

Хронологія творчої діяльності колективу яскраво демонструє його завнтаженість, затребуваність, активність.

1981 рік. На честь ювілейного свята газети італійських комуністів «Уніта» хореографічний ансамбль був запрошений в турне Італію. За 9 днів перебування – 30 тис. глядачів. Танцюристи побували у 17 містах країни: Рим, Флоренція, Комо, Сан-Віто, Марина, Сполетто, Ланчано... Реклама часто називала наш колектив «балетом України». А це неабияке визна-

прошений для участі в балеті «Дон Кіхот» Дніпропетровського театру опери та балету. Цей балет йде двічі на місяць. І ось вже чотири місяці наші студенти з успіхом працюють на професійній сцені театру. Вони беруть участь не тільки в масовках, але й в провідних танцях балету, таких, як «Сигіріля», «Циганський танець та інші». На думку головного балетмейстера театру О. М. Соколова студенти-медики виступають, як професіонали.

У цьому ж 1989 році «Дніпровські зорі» з успіхом гастролюють в Іспанії, на батьківщині Андреса Родрігеса Варри.

На сторінках «Відмінника навчання» знаходимо повідомлення, що перші свої кроки танцювальний колектив зробив у далекому 1921 році, коли студенти медичного інституту виступали на концертах, присвячених 4-й річниці Жовтневої революції і 5-й річниці заснування інституту. То були дні становлення, перших спроб.

...Минали десятиріччя. Розквіт художньої майстерності ансамблю прийшов, коли його художнім керівником став асистент кафедри анатомії людини Андрес Родрігес Варра Кампільо».

«Народжений для танцю» – так говорять про цю талановиту людину. Ось вже чверть віку неможливо уявити самодіяльне танцювальне мистецтво нашого вузу без його участі. Кожен ним поставлений танок відзначений цікавою компоновкою. Це завдяки його старанням «Дніпровські зорі» є народним колективом» (В.н. №12, 1984 р.). Таким підписом означив світляни свого колеги по кафедрі активіст, яскравий і незамінний фотокореспондент «Відмінника навчання» доцент Віталій Наумович Кузьменко.

Андрес Р. Варра, випускник нашого інституту, у студентські роки був активним учасником танцювального колективу. Після закінчення ДМІ у 1964 році працював на кафедрі анатомії людини, навчався в аспірантурі, під керівництвом професора К. Д. Філатової захистив кандидатську дисертацію. Поряд з науковою діяльністю веде велику громадську роботу: він – художній керівник «Дніпровських зорь».

Ректор медінституту Л. В. Новицька-Усенко з гордістю розповідає про нього: «Це – людина-легенда нашого інституту. Він єдиний серед співробітників ДМІ кандидат медичних наук, який отримав високе звання заслуженого працівника культури УРСР».

Зі Святим Миколаєм приходить добро

Взимку є чимало свят, яких з нетерпінням чекають дорослі та діти. Цей святковий зимовий час розпочинається 19 грудня, коли відзначається День Святого Миколая.

День Святого Миколая – свято з особливою історією. За легендою, Миколай був покровителем дітей. Мало кому відомо, що в цьому святі прихована історія життя людини, яка жила у другій половині третього сторіччя. Він прославився своєю добротою, чуйністю і допомогою нужденним.

Зазвичай напередодні цього дня діти згадують усі свої добрі та погані вчин-

ки, а також пишуть листи до Святого Миколая. Дорослі ж просто сподіваються отримати якийсь подарунок, адже хоч маленький презент приємно отримати кожному. Це довгожданий день року, адже невідомо, що на тебе чекає: подарунок, а чи може різочка?! На слухняних дітей під подушкою чекають гостинці, а от бешкетникам варто задуматися про свою поведінку.

Святим Миколаєм для кожного з нас є, зазвичай, батьки. Але є діти, які позбавлені батьківської опіки, а значить їй особливої уваги в цей день. Їхні листи ніколи не отримав би Святий

Миколай, якби не небайдужі люди, що здійснюють такі маленькі мрії цих діточок, адже багато їм і не треба. Ці діти більш за все потребують уваги. Так, 19 грудня студенти 4 курсу 10, 11 та 14 десятків І-го медичного факультету ДЗ «ДМА МОЗУ», які вивчають дитячі хвороби на кафедрі факультетської педіатрії та медичної генетики на базі КЗ «Дніпропетровська міська дитяча клінічна лікарня №1» ДОР», вирішили навідати таких діток, поздоровити їх з Днем Святого Миколая та хоч трішки порадувати. З собою четвертокурсники принесли не тільки матеріальні подарунки, вони принесли головне – своє тепло й любов до дітей.

Юлія СКОПИЧ,
студентка 4 курсу
І-го медичного факультету

На II-му медичному факультеті протягом багатьох років існує добра традиція святкувати Новий рік з малюками обласної дитячої клінічної лікарні.

У грудні студенти завдяки декану І. В. Корпу-

Світла Новорічна казка

Ім подарували багато цукерок, іграшок та гарний настрій.

Активну участь у в'їзній дітях взяли першкурсники Артур Єрошенко, Гліб Сербулов, Аліна Новікова, Олександра Скуряті-

сенку та деканату, завідувачу кафедри дитячої хірургії професору В. А. Дігтяру та співробітникам цієї кафедри відвідали дитячу лікарню, де продемонстрували казкову виставу. Незважаючи на свої проблеми, діти брали активну участь у вікторинах, конкурсах. Усі

отримали подарунки та солодощі. Особливу увагу приділили хворим онкологічного та гематологічного відділень, де перебувають на лікуванні тяжкохворі. При відвідуванні травматологічного відділення студенти завітали до палати, в якій були діти із зони АТО.

на, Анна Піценко, Анна Захарова, Анна Шутка, Валерія Мукомол, Владислава Тягунова, п'ятикурсники Віталій Кравченко та автор цих рядків.

Антон ЧОРНЕНЬКИЙ,
студент 5 курсу ІІ-го
медичного факультету

Насильству – стоп!

На виконання листів Міністерства соціальної політики України та департаменту фізичної культури і спорту, сім'ї та молоді облдержадміністрації від 27. 10. 2014 р. щодо проведення щорічної національної кампанії «Стоп насильству!», затвердженої розпорядженням Кабінету Міністрів України, у Дніпропетровській області планується проведення заходів щорічної акції «16 днів проти насильства». У зв'язку з вищезгаданим на ім'я ректора надійшло прохання забез-

печити проведення відповідних заходів.

Кафедра фізичної реабілітації, спортивної медицини та валеології (зав. к.м.н. доцент О. Б. Неханевич) за підтримки деканів провела на початку грудня волейбольний турнір серед студентських збірних факультетів (склад команди: 4 чоловіки + 2 жінки). Таблиця підсумкових результатів виглядає так: перше місце виборів І-й медичний факультет, друге – ІІІ-й медичний, третє – ІІ-й медичний, четвертими виявилися стоматологи.

Варто зауважити, що змагання пройшли за активної підтримки вболівальників, які підготували яскраві плакати з вищезгаданої тематики.

Сергій МОГИЛКО,
олова спортклубу

Спорт

У нинішній скрутний час для нашої країни ми продовжуємо проводити спортивні заходи, може, як маленьку, але хоч якусь підтримку фізичної форми наших діючих та майбутніх захисників Вітчизни. Мабуть, ніщо так не об'єднує різногалузевих фахівців, як спілкування завдяки спорту.

Як завжди під час зимових канікул на спортивній базі медичної академії пройшла традиційна спартакіада серед професорсько-викладацького складу та співробітників ДМА, присвячена пам'яті професора Є. Г. Попкової.

На урочистому відкритті з вітальними словами виступили: ректор, академік НАМН України Г. В. Дзюк, голова профкому співробітників доцент В. В. Васильченко, завідувач кафедри фізичної реабілітації, спортивної медицини та валеології доцент О. Б. Неханевич.

41-а традиційна спартакіада фінішувала!

Після підняття державного прапора України були презентовані слайди та відеоролики попередніх спартакіад.

Розважили учасників змагань виступи учасників танцювального клубу «Еліта» під керівництвом ст. викладача нашої кафедри О. М. Демича

готувала чудовий номер своїх маленьких вихованців.

Далі чотири об'єднані команди факультетів розпочали спортивну боротьбу.

За результатами змагань місця в загальному заліку розподілилися таким чином: перше місце (64 очки) посіла об'єднана команда стоматологічного факультету (декан д.м.н. О. О. Гудар'ян) та ІІІ-го медичного (декан проф. В. О. Кондратьєв); друге (48 очок) – об'єднана ко-

манда І-го та ІІ-го медичних факультетів (відповідно дека-

ни проф. І. С. Шпонька та доц. І. В. Корпусенко); третє місце (44 очки) виборола об'єднана команда І-го та ІІ-го міжнародних факультетів (декан професори Ю. К. Більбот та О. В. Ковтуненко); четверте місце (36 очок) – об'єднана команда АГЧ та ФПО (проректор В. В. Самко та декан проф. В. І. Снісарь).

Підбив підсумки нагородження команд на закритті спартакіади В. В. Васильченко, якому особиста подяка за підтримку й виділення коштів на подарунки та призи, також деканам і відповідальним за спортивно-масову роботу на факультетах.

Сергій МОГИЛКО,
голова спортклубу.
На знімках: епізоди проведення спартакіади
Фото Віктора СУЛАЄВА

